

**ΠΡΟΤΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΟΛΜΕ ΚΑΙ ΔΟΕ, ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΜΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ**

Στις 22-25 Ιούνη και στις αρχές Ιούλη θα πραγματοποιηθούν τα συνέδρια των ΔΟΕ και ΟΛΜΕ αντίστοιχα.

Είναι στα σκαριά μέτρα και αναδιαρθρώσεις στρατηγικού χαρακτήρα, που ρίχνουν την τιμή της εργατικής δύναμης, που φορτώνουν τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης στο λαό, που προσαρμόζουν βίαια το σχολείο στις ανάγκες της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

- Προωθείται νέα μείωση του κατώτερου μισθού και μάλιστα αυτός να καθορίζεται κάθε φορά με νόμο. Καταργούν ουσιαστικά τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, χτυπούν το συνδικαλιστικό κίνημα. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα νέα μείωση του μισθού στο Δημόσιο Τομέα, νέο μισθολόγιο-φτωχολόγιο.
- Ετοιμάζονται χιλιάδες απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων μέσα στο 2013.
- Ετοιμάζεται νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο που μετατρέπει την σύνταξη σε επίδομα ελεημοσύνης ύψους 300 ευρώ το μήνα, που ουσιαστικά καταργεί το εφάπαξ και τις επικουρικές συντάξεις.
- Θα προωθηθεί μέσω της αξιολόγησης και μέσω νομοσχεδίων το «νέο σχολείο». Ένα σχολείο, που θα διαμορφώνει τον αυριανό φτηνό και ευέλικτο εργαζόμενο, θα έχει άμεση σύνδεση με τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων, ένα σχολείο που θα λειτουργεί ιδιωτικοοικονομικά, θα αναζητεί πόρους, θα έχει διευθυντή manager, ένα σχολείο, που θα αποκρύβει ή θα διαστρεβλώνει την ιστορική και επιστημονική αλήθεια, θα σακατεύει νεανικά μυαλά, για να διασφαλίσει την μακροημέρευση του συστήματος.
- Στην εκπαίδευση η κατάσταση είναι τραγική. Στις Σχολικές Επιτροπές δεν υπάρχουν λεφτά ούτε για τις βασικές λειτουργικές δαπάνες. Υπάρχουν μαθητές που υποσιτίζονται, που μένουν χωρίς εμβολιασμό και περίθαλψη, αλλά και μαθητές μας που ζουν μέσα στο αίσχος και τον εφιάλτη των ναρκωτικών. Έχει αυξηθεί η σχολική διαρροή. Προωθούνται συμπτώξεις τμημάτων. Προωθείται η αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών και οι μαζικές μετακινήσεις τους σε όλη την Ελλάδα. Εταιρείες αλωνίζουν μέσα στα σχολεία, όπως και οι ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί (NATO, E.E. κλπ...). Το κόστος των βιβλίων με το νέο κρατικό προϋπολογισμό περνά στους γονείς. Μηδενίζονται οι διορισμοί και ελαχιστοποιούνται οι προσλήψεις των

αναπληρωτών. Χιλιάδες αναπληρωτές συνάδελφοί μας στέλνονται στον καιάδα της ανεργίας.

Τα μέτρα αυτά έχουν βαριές επιπτώσεις στο λαό. Πέραν των επιπτώσεων που έχουν στους δημόσιους υπάλληλους, στους εκπαιδευτικούς, έχουν επιπτώσεις και στις κοινωνικές υπηρεσίες του Δημοσίου, στους δημόσιους φορείς και οργανισμούς, γενικότερα στα λαϊκά δικαιώματα. Διαμορφώνεται μια κρατική διοίκηση πιο συγκεντρωτική, πιο επιτελική, πιο άμεσα υποστηρικτική στην οικονομική δραστηριότητα του κεφαλαίου, των μονοπωλίων.

Μπροστά σε αυτές τις εξελίξεις υψώνεται το χρέος **της οργάνωσης της πάλης εναντίον της πολιτικής που διαχειρίζεται την καπιταλιστική κρίση και τις συνέπειές της.**

Οι αρχαιρεσίες και τα Συνέδρια μπορούν να συμβάλλουν ώστε να γίνει ένα βήμα στην ανασύνταξη του συνδικαλιστικού κινήματος των εκπαιδευτικών, να αλλάξει ο προσανατολισμός του, να γίνουν αποτελεσματικοί οι αγώνες.

Να συμβάλλουν, ώστε, αυτό το «κάτι πρέπει να γίνει» που λέμε όλοι μας, να πάρει συγκεκριμένο περιεχόμενο.

Να συμβάλλουν ώστε, μαζί με την πάλη και τα αιτήματα για την άμεση επιβίωση του λαού, ενάντια στους φόρους και τα χαράτσια, για υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας, για να μην περάσουν η αξιολόγηση, το νέο σχολείο και οι απολύσεις, για την επιβίωση των ανέργων, της φτωχής αγροτιάς και των αυτοαπασχολούμενων: Να γίνει παλλαϊκό σύνθημα και οδηγός η απαίτηση για μονομερή διαγραφή του χρέους, η αποδέσμευση από την ΕΕ με το λαό κυρίαρχο στον πλούτο που παράγει.

1. Βασικές αιχμές αυτή την περίοδο αποτελούν:

- **Η Αξιολόγηση, το «νέο σχολείο», οι απολύσεις:**

Η αξιολόγηση αποτελεί βασικό εργαλείο για την προώθηση του «νέου» σχολείου της αγοράς, ενός σχολείου που θα λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, που οι γονείς θα βάζουν βαθιά το χέρι στη τσέπη, που οι μαθητές θα μαθαίνουν μόνο όσα και ό, τι έχουν ανάγκη οι επιχειρήσεις. Αποτελεί βασικό εργαλείο για την προώθηση των απολύσεων και το τσάκισμα των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών (με βάση το Π.Δ. η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών είναι εξονυχιστική και αφορά δεκάδες δείκτες και κριτήρια). Αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ και των επιχειρηματικών ομίλων για την εκπαίδευση. Δεν αποτελεί μνημονιακή επιλογή, όπως ισχυρίζονται ΟΛΜΕ και ΔΟΕ. Η θέση αυτή συσκοτίζει την πραγματικότητα, αφοπλίζει το κίνημα. Αποδεικνύεται καθημερινά ότι δεν μπορεί η αξιολόγηση να διαχωριστεί σε καλή και κακή αξιολόγηση, «παιδαγωγική» ή τιμωρητική, εσωτερική ή εξωτερική. Γενικότερα, η υλοποίηση της αξιολόγησης στο Δημόσιο αποτελεί βασικό μοχλό για την εφαρμογή της αντιλαϊκής πολιτικής και όργανο για την απόλυση χιλιάδων Δημοσίων Υπαλλήλων. Η πολιτική που τσακίζει τα λαϊκά δικαιώματα είναι η ίδια που προσαρμόζει τον δημόσιο τομέα πιο αποτελεσματικά στις σημερινές ανάγκες του κεφαλαίου.

Είναι ανάγκη να υλοποιηθούν συγκεκριμένα μέτρα παρεμπόδισης της αξιολόγησης στην πράξη. Τα μέτρα αυτά πρέπει συλλογικά να οργανώνουν την ακύρωση της αξιολόγησης στην

πράξη. Χωρίς οργανωμένη και συλλογική απειθαρχία η αξιολόγηση δεν είναι δυνατόν να αποτραπεί! Συγκεκριμένα:

- Μπλοκάρουμε με όρους συλλογικών αποφάσεων και όρους κινήματος την οποιαδήποτε απόπειρα εφαρμογής της αξιολόγησης και την ακυρώνουμε στην πράξη με αποφάσεις Δ.Σ., Γενικών Συνελεύσεων και Επιτροπών Αγώνα.
- Έξω οι αξιολογητές από τα συνδικάτα και τα σωματεία. Στη βάση αυτή και σε αυτή τη φάση, προτείνουμε να διαγραφούν από τις ΕΛΜΕ και τους Συλλόγους οι Περιφερειακοί Διευθυντές Εκπαίδευσης, οι Διευθυντές Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης των νομών και οι Σχολικοί Σύμβουλοι, οι οποίοι είναι τα «πρώτα βιολιά» και ήδη «έχουν πιάσει δουλειά».
- Δε συμμετέχουμε σε οποιαδήποτε διαδικασία που σχετίζεται με την εφαρμογή της αξιολόγησης (σεμινάρια, αυτοαξιολόγηση, κατάθεση φακέλου...). Δε δεχόμαστε τους αξιολογητές στην τάξη, δε συνεργαζόμαστε μαζί τους.

• **Οι Εξελίξεις στην Ειδική Αγωγή :**

Η ψήφιση του Ν.4115/2013 και του άρθρου 39 αποτελεί το «κύκνειο άσμα» της όποιας δημόσιας δωρεάν ειδικής αγωγής (Ε.Α.) είχαμε μέχρι σήμερα. Στην πραγματικότητα, με πρόσχημα την «αποασυλοποίηση» και την «απογκετοποίηση, υλοποιούν την πολιτική της Ε.Ε., κλείνουν τα ειδικά σχολεία (ΣΜΕΑΕ) και πετούν τα παιδιά με ειδικές ανάγκες στον Καιάδα του γενικού σχολείου χωρίς την κατάλληλη υποδομή και επάνδρωση. Την στιγμή, μάλιστα που από τα 185 χιλιάδες παιδιά με ειδικές ανάγκες, μόλις τα 12 χιλιάδες παρακολουθούν κάποιας μορφής εκπαίδευσης στην Ε.Α. Το επόμενο διάστημα αναμένεται και νομοσχέδιο για την Ε.Α. που θα υλοποιεί πιο αποφασιστικά την αντιδραστική πολιτική της Ε.Ε.

Στην ουσία, όσα από τα παιδιά με ειδικές ανάγκες έχουν βαριές αναπηρίες, σωματικές και νοητικές, δε θα εκπαιδευτούν ποτέ, με αποτέλεσμα να μη μπορέσουν ποτέ να αυτοεξυπηρετηθούν, να αποκτήσουν ένα επάγγελμα και πολύ περισσότερο να ενταχθούν στην κοινωνία που είναι το ζητούμενο. Ταυτόχρονα θα βιώσουν την περιθωριοποίηση ακόμα και τα ρατσιστικά φαινόμενα που ίσως αναπτυχθούν στα σχολεία. Υπάρχει εμπειρία για το τι βίωσαν οι οικογένειές τους και τα ίδια τα παιδιά με αυτισμό που "εντάχθηκαν" στα γενικά σχολεία. Επιπλέον η συγκεκριμένη διαδικασία "ένταξης" θα δημιουργήσει πλείστα προβλήματα στα ήδη επιβαρυσμένα γενικά σχολεία. Η ευθύνη για τη διδασκαλία παιδιών με ειδικές ανάγκες

μεταφέρεται στον εκπαιδευτικό της τάξης. Ένα καθήκον, στο οποίο ο εκπαιδευτικός της τάξης είναι αδύνατο να ανταποκριθεί.

Αυτή η πολιτική θα έχει αντίκτυπο και στους συναδέλφους αφού χιλιάδες εκπαιδευτικοί Ε.Α. των σημερινών ΣΜΕΑΕ, με πολύτιμη ειδικευση στην Ε.Α., θα χάσουν τις οργανικές θέσεις τους, αν είναι μόνιμοι (ή δε θα διοριστούν ποτέ, αν είναι αναπληρωτές), και είναι αμφίβολο αν θα μπορέσουν να εργαστούν στην Ε.Α. ξανά.

Είναι επίσης γνωστό, ότι για μία γνωμάτευση από τα ΚΕΔΔΥ χρειάζεται μήνες ίσως και χρόνια, αφού τα ΚΕΔΔΥ δεν διαθέτουν προσωπικό. Με αυτόν τον τρόπο, ανοίγουν διάπλατα την πόρτα, ώστε η γνωμάτευση να παρέχεται από τα ιδιωτικά ιατροπαιδαγωγικά κέντρα.

Το ζήτημα της ειδικής αγωγής αφορά χιλιάδες λαϊκές οικογένειες.

Καμιά διαπραγμάτευση για τη ζωή και τη μόρφωση των παιδιών ΑμΕΑ

- Να καταργηθεί ο Ν.4115/2013 της σφαγής της Δημόσιας Δωρεάν Ε.Α.
- Καθιέρωση της Ειδικής Αγωγής ως υποχρεωτικής και αποκλειστικά Δημόσιας και Δωρεάν από την ηλικία των 3 χρόνων. Λήψη όλων των απαραίτητων μέτρων, ώστε οι οικογένειες των ΑμΕΑ και των παιδιών με Ειδικές Μαθησιακές Δυσκολίες να μη χρειάζεται να καταβάλουν ούτε € για τη διάγνωση, αξιολόγηση, συμβουλευτική και αντιμετώπιση των προβλημάτων των παιδιών τους.
- Να χρηματοδοτηθεί γενναία ο ευαίσθητος αυτός χώρος και να δημιουργηθούν όλες οι αναγκαίες υποδομές ώστε όλα τα παιδιά με ειδικές ανάγκες να φοιτούν στη Δημόσια Ειδική Αγωγή και εκπαίδευση.
- Να μονιμοποιηθούν όλοι οι συμβασιούχοι στο χώρο της Ε.Α. (εκπαιδευτικοί, ειδικοί εκπαιδευτικοί και βοηθητικό προσωπικό) και να γίνουν όλοι οι αναγκαίοι διορισμοί ώστε να επανδρωθεί η Ε.Α. με μόνιμους εργαζόμενους.

• Οι εξελίξεις στην Προσχολική Αγωγή

Στις 4 Νοέμβρη του 2011 δημοσιεύτηκε το Νέο Αναλυτικό Πρόγραμμα του Νηπιαγωγείου το οποίο χαρακτηρίζει την περίοδο αυτή Πρώτη Σχολική Ηλικία. Με βάση αυτό, το πρόγραμμα εντατικοποιείται, επιχειρείται μπαίνουν στο Νηπιαγωγείο στόχοι για εκμάθηση γραφής, ανάγνωσης, ηλεκτρονικών υπολογιστών, ακόμα και ξένης γλώσσας. Πρόκειται για κατευθύνσεις αντιπαιδαγωγικές, με ολέθριες συνέπειες στον παιδικό ψυχισμό, στις λαϊκές οικογένειες, αλλά και στη δουλειά του νηπιαγωγού. Στη βάση των κατευθύνσεων αυτών, προωθείται η εφαρμογή του Νηπιαγωγείου με Ενιαίο Αναμορφωμένο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα (ΕΑΕΠ) με ωράριο 8-2 ή και 7-2 βασισμένο στο Νέο Αναλυτικό Πρόγραμμα. Στην ουσία αλλάζουν το χαρακτήρα της Προσχολικής Αγωγής και σχολειοποιούν, εντατικοποιούν πλήρως το Νηπιαγωγείο με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τα νήπια-προνήπια και τα εργασιακά δικαιώματα των νηπιαγωγών.

Είναι λοιπόν ανάγκη να συζητηθεί το θέμα στους Συλλόγους και στην 82η Γ.Σ. της ΔΟΕ.

- **Η ανάγκη αποχώρησης των ΟΛΜΕ – ΔΟΕ από την ETUCE** (Ευρωπαϊκή Συνδικαλιστική Επιτροπή για την Εκπαίδευση - European Trade Union Committee for Education), **από τη γραφειοκρατία των Βρυξελλών:**

Θεωρούμε ότι πρέπει άμεσα να ανοίξει η συζήτηση για την αποχώρηση των ΟΛΜΕ – ΔΟΕ από την ETUCE, που αποτελεί συνδικάτο μόνο κατ' όνομα.

Πιο αναλυτικά, στο άρθρο 5 του καταστατικού (By-Laws of ETUCE, 21/12/2010) αναφέρεται ότι:

Στόχοι της ETUCE είναι:

- Να αποτελεί τον κοινωνικό εταίρο για τους εργαζόμενους στην εκπαίδευση στη διαδικασία του κοινωνικού διαλόγου στην Ε.Ε.
- Να συμβουλεύει την Εκπαιδευτική Διεθνή για την ανάπτυξη πολιτικών που υλοποιούν άλλοι διεθνείς οργανισμοί, όπως ο ΟΟΣΑ
- Να καθορίζει και να προωθεί πολιτικές σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση

Στο κείμενο της διαβούλευσης για το νέο εσωτερικό κανονισμό, που στάλθηκε στις οργανώσεις - μέλη (14/5/2009), αναφέρεται ότι «η ETUCE έχει καλό όνομα ως προς την αναγνωρισιμότητά της από τις ΜΚΟ και την ΕΕ»!

Στην πρόσφατη απόφαση του συνεδρίου, που πήραν μέρος ΟΛΜΕ και ΔΟΕ, αναφέρεται: «Προκειμένου να εξασφαλιστεί η ποιοτική εκπαίδευση, η αυτοαξιολόγηση των εκπαιδευτικών και η αξιολόγηση των ιδρυμάτων είναι ουσιαστικές. Η σχολική αξιολόγηση θα πρέπει να ενθαρρύνει την καινοτομία και τη δημιουργικότητα και να τελεί υπό την κυριότητα των σχολικών κοινοτήτων»! Σε άλλο σημείο αναφέρεται: «Η ETUCE καλεί τα ευρωπαϊκά όργανα και τις κυβερνήσεις να συμπεριλάβουν τους εκπαιδευτικούς και τις συνδικαλιστικές ενώσεις των εκπαιδευτικών στην κατάρτιση προγραμμάτων αξιολόγησης για τους εκπαιδευτικούς (!) ...» (ψήφισμα για το επάγγελμα του εκπαιδευτικού, 27 Νοεμβρίου 2012).

Μόνο αυτή την περίοδο, υλοποιεί από κοινού με την Ευρωπαϊκή Ένωση των Εργοδοτών στην Εκπαίδευση (EFEE) και με τη χρηματοδότηση της Ε.Ε. προγράμματα:

- για την προώθηση της αξιολόγησης («self-evaluation of schools and teachers as instrument for identifying future professional needs/αυτοαξιολόγηση σχολείων και εκπαιδευτικών σαν εργαλείο για τον εντοπισμό μελλοντικών αναγκών»),
- για την προώθηση του «κοινωνικού διαλόγου» με τους βιομήχανους και τους τραπεζίτες με θέμα «Πρόσληψη και παραμονή στον εκπαιδευτικό τομέα, ένα θέμα κοινωνικού διαλόγου» ("Recruitment and Retention in the education sector, a matter of social dialogue"). Δηλαδή, «κοινωνικός διάλογος» με τους βιομήχανους και τους τραπεζίτες (με αυτούς που ρημάζουν τη ζωή του εκπαιδευτικού κάθε μέρα) για το πώς θα μπαίνουν και πώς και αν θα παραμένουν οι εκπαιδευτικοί στη δουλειά τους!
- Για την προώθηση της κινητικότητας των εκπαιδευτικών στα πλαίσια της Ε.Ε., δηλαδή για το πώς θα βρίσκουν κάθε στιγμή οι εργοδότες φθηνό, εκπαιδευτικό δυναμικό, που αναγκάζεται λόγω της ανεργίας να μεταναστεύσει.

- Για την δημιουργία της νέας γενιάς στελεχών εκπαίδευσης-manager (European Policy Network on School Leadership project)

Σ' αυτά τα προγράμματα συμμετέχουν ΟΛΜΕ και ΔΟΕ, την ίδια στιγμή που το κίνημα πρέπει να δώσει τη μάχη κατά της αξιολόγησης, του αυταρχισμού που εκδηλώνεται και μέσω των στελεχών εκπαίδευσης, της απόκρουσης της ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων, των υποχρεωτικών μετακινήσεων, των απολύσεων.

Το ζήτημα δεν τελειώνει εδώ. Η ETUCE δεν φτάνει που «τα τσεπώνει» χοντρά από την Ε.Ε., τα παίρνει και από τους Έλληνες εκπαιδευτικούς, μέσω των ΟΛΜΕ και ΔΟΕ.

Η ΟΛΜΕ καταθέτει κάθε χρόνο συνδρομές προς την ETUCE ύψους περίπου 28 χιλιάδων ευρώ, ενώ για την συνδικαλιστική χρονιά (2012-2013) προϋπολογίζει συνδρομές ύψους 30 χιλιάδων ευρώ.

Μόνο πέρσι ξοδεύτηκαν περίπου 50 χιλιάδες ευρώ για «περιοδείες των μελών του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ στο εξωτερικό», κύρια για συμμετοχή στις πρωτοβουλίες της ETUCE. Για το 2012-2013, η ΟΛΜΕ προϋπολογίζει άλλες 40 χιλιάδες ευρώ. Αντίστοιχα, η ΔΟΕ αποδίδει προς την ETUCE συνδρομές ύψους 30 χιλιάδων ευρώ το χρόνο, ενώ τα έξοδα για τις περιοδείες μελών του Δ.Σ. στο εξωτερικό κυμαίνονται στο επίπεδο των εξόδων της ΟΛΜΕ.

Δεν έχουν καμιά δουλειά οι Έλληνες εκπαιδευτικοί να πληρώνουν με την συνδρομή τους τη γραφειοκρατία των Βρυξελλών, που πασχίζει να προωθήσει όλες τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση (αξιολόγηση, νέο σχολείο, στελέχη εκπαίδευσης-manager), να εξωραϊσει την πολιτική της Ε.Ε. και του ΟΟΣΑ στα μάτια των εκπαιδευτικών.

Είναι φανερό ότι η παραμονή των ΟΛΜΕ και ΔΟΕ στην ETUCE μόνο κινδύνους εγκυμονεί για το συνδικαλιστικό μας κίνημα. Αποτελεί το δούρειο ίππο για την ενσωμάτωση του κινήματος στην στρατηγική της Ε.Ε. και των επιχειρηματικών ομίλων, για την εξαγορά του συνδικαλιστικού κινήματος από τα κονδύλια της Ε.Ε.

Θεωρούμε ότι πρέπει να συμπεριληφθεί ως ξεχωριστό θέμα της ημερήσιας διάταξης στο επικείμενο Συνέδριο, η άμεση αποχώρηση των ομοσπονδιών από την ETUCE. Καλούμε τα Δ.Σ. και τις Γ.Σ. των ΕΛΜΕ και των Συλλόγων να υιοθετήσουν το παραπάνω σκεπτικό, να ζητήσουν να ενταχθεί το θέμα αυτό στα συνέδρια.

2. Για τη μείωση της συνδρομής σε ΟΛΜΕ και ΔΟΕ και για την αποχώρηση από την Ενιαία Αρχή Πληρωμών (ΕΑΠ)

Το εισόδημα των εκπαιδευτικών έχει δεχτεί συντριπτικό πλήγμα. Την ίδια ώρα, ΔΟΕ και ΟΛΜΕ, διαθέτουν ένα εύρωστο οικονομικά ταμείο (η ΟΛΜΕ διαθέτει περίπου 733 χιλιάδες ευρώ στο τακτικό ταμείο και 1,215 εκ. ευρώ στο ταμείο αλληλοβοήθειας-από την έκθεση της εξελεγκτικής επιτροπής στις 20/3/2013. Η ΔΟΕ συγκεντρώνει κάθε χρόνο συνδρομές ύψους περίπου 1,5 εκατομμυρίων ευρώ στο τακτικό ταμείο, ενώ διαθέτει άλλες 160 χιλιάδες ευρώ για την αγορά αίθουσας). Όποιος επιδιώκει τη μαζική συμμετοχή των εκπαιδευτικών στα συνδικάτα, δεν μπορεί να σφυρίζει αδιάφορα σε αυτό το ζήτημα, παρά το γεγονός ότι η συνδρομή προς την ΟΛΜΕ είναι σε χαμηλά επίπεδα (15 ευρώ το χρόνο), σε αντίθεση βέβαια με το ΔΟΕ (27 ευρώ το χρόνο). Θεωρούμε ότι η συνδρομή που παρακρατούν οι Ομοσπονδίες

μπορεί να μειωθεί για τα επόμενα δύο χρόνια στα 10 ευρώ (μέχρι τα επόμενα συνέδρια), παίρνοντας ταυτόχρονα μέτρα για τη δραστική μείωση των εξόδων.

Σημειώνουμε ότι:

- οι συνδρομές προς την ETUCE, μπορούν άμεσα να σταματήσουν να αποδίδονται με την αποχώρηση των Ομοσπονδιών. Αυτό και μόνο θα συμβάλει και στην εξοικονόμηση δεκάδων χιλιάδων ευρώ (περίπου 58 χιλιάδες ευρώ για την ΟΛΜΕ και άλλα τόσα για τη ΔΟΕ).
- τα έξοδα για τη διεθνή δραστηριότητα των Ομοσπονδιών, πρέπει άμεσα να μειωθούν, βρίσκονται σε πολύ υψηλά, σε προκλητικά επίπεδα (περίπου 90 χιλιάδες ευρώ για τη διετία στην ΟΛΜΕ).
- Μόνο αυτή τη διετία, το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, με την σύμφωνη γνώμη όλων των άλλων δυνάμεων, προχώρησε σε 3 αγορές νέων γραφείων, ύψους περίπου 130 χιλιάδων ευρώ.

Σημειώνουμε επίσης, ότι η οικονομική κατάσταση των περιφερειακών (ιδιαίτερα των νησιωτικών) ΕΛΜΕ βρίσκεται σε τραγική κατάσταση. Κυριολεκτικά, οι ΕΛΜΕ αδυνατούν να ανταπεξέλθουν στα στοιχειώδη έξοδα λειτουργίας τους, αδυνατούν ακόμα και να αποστείλουν τον Πρόεδρο της ΕΛΜΕ στη Γενική Συνέλευση Προέδρων των ΕΛΜΕ!

Αντίστοιχα, υπάρχει μεγάλο οικονομικό πρόβλημα και στους μικρούς Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, παρά το γεγονός ότι η ΔΟΕ καλύπτει τα έξοδα για τις Ολομέλειες Προέδρων και τις Γενικές Συνελεύσεις.

Για την επόμενη διετία, προτείνουμε η απόδοση της συνδρομής των Συλλόγων/ΕΛΜΕ προς την Ομοσπονδία, να μειωθεί στα 10 € συνολικά για κάθε συνάδελφο. Από 'κει και πέρα, οι ΕΛΜΕ και οι Σύλλογοι μπορούν να κρίνουν αν το συνολικό ύψος της συνδρομής θα είναι στα 15 ή 20 ευρώ, μια και οι διάφοροι Σύλλογοι/ΕΛΜΕ ανά την Ελλάδα δεν έχουν τα ίδια έξοδα.

Θα πρέπει επίσης η ΟΛΜΕ να αναλάβει το κόστος της μετακίνησης στις Γ.Σ. των Προέδρων των ΕΛΜΕ.

Η μείωση της συνδρομής και ο περιορισμός των εξόδων αποτελεί την έμπρακτη απόδειξη ότι οι Ομοσπονδίες θέλουν να φέρουν κοντά στο συνδικαλιστικό κίνημα τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που σήμερα είναι ασυνδικάλιστοι, που δοκιμάζονται σκληρά από τα βάρβαρα αντεργατικά μέτρα. Αποτελεί πολιτική πράξη που υποδηλώνει ότι το συνδικάτο, η Ομοσπονδία είναι δίπλα στο συνάδελφο. Η αύξηση του αριθμού των μελών στη δύναμη των πρωτοβάθμιων σωματείων και των Ομοσπονδιών μπορεί και πρέπει να αντισταθμίσει τη μείωση των εσόδων από τη μείωση της συνδρομής.

Τέλος, θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξει απόφαση των συνεδρίων που να δηλώνει την κατηγορηματική αντίθεση στην είσπραξη των συνδρομών μέσω της Ενιαίας Αρχής Πληρωμών (ΕΑΠ). Η απόδοση της συνδρομής δηλώνει την απόφαση του εργαζόμενου να είναι συνδικαλισμένος και να παλέψει συλλογικά για τα δικαιώματά του. Δεν μπορεί να γίνεται υποχρεωτικά και μάλιστα μέσω της ΕΑΠ, δηλαδή μέσω του κράτους, που μας οδηγεί στην εξαθλίωση. Είναι συνεισφορά από το υστέρημα, για το συλλογικό αγώνα. Αποτελεί πολιτική πράξη.

Μέσω της συνδρομής δίνεται η δυνατότητα στο σωματείο να έρθει σε επαφή με ένα-ένα τα μέλη του, να συζητήσει μαζί τους, να σχεδιάσει συλλογικά τη δράση και τη συμμετοχή των μελών του σε αυτήν. Για το λόγο αυτό, η συνδρομή πρέπει να εισπράττεται αποκλειστικά από τα πρωτοβάθμια σωματεία.

Το πώς θα κρατείται η συνδρομή αποτελεί υπόθεση που πρέπει να απασχολήσει το πρωτοβάθμιο σωματείο και μόνο, στο οποίο άλλωστε ο εκπαιδευτικός είναι μέλος.

Καλούμε τα Δ.Σ. και τις Γ.Σ. των ΕΛΜΕ και των Συλλόγων να υιοθετήσουν το παραπάνω σκεπτικό, να ζητήσουν τη μείωση της συνδρομής στα συνέδρια.

3. Καταστατικές Αλλαγές

Πρέπει να υπάρξουν αλλαγές στα καταστατικά των Ομοσπονδιών που θα εναρμονίζονται με τον στόχο της ανασύνταξης του κινήματος. Συγκεκριμένα:

Α) Σήμερα στο συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών επικρατεί ο πολυκερματισμός ιδιαίτερα στο χώρο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Υπάρχουν 138 Σύλλογοι Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και 86 ΕΛΜΕ (Ενώσεις Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης). Πολλά από αυτά τα σωματεία είναι είτε πολύ μικρά είτε είναι σφραγίδες. Είναι φανερό ότι αυτή η οργανωτική δομή δυσκολεύει την οργάνωση της πάλης και την αποτελεσματικότητα του συνδικαλιστικού κινήματος. Θα πρέπει να προχωρήσουμε σε ενοποίηση ΕΛΜΕ και ενοποίηση Συλλόγων, στην κατεύθυνση να υπάρχει σε κάθε νομό μια ΕΛΜΕ και ένας Σύλλογος. (Εξαιρούνται η Αττική, η Θεσσαλονίκη, η νησιωτική Ελλάδα, αλλά και όπου αλλού υπάρχουν ιδιαίτερες γεωγραφικές συνθήκες π.χ. Έβρος).

Ιδιαίτερα, σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη πρέπει να υπάρξουν ενοποιήσεις σωματείων, να φτιαχτούν μεγαλύτερα συνδικάτα, στην κατεύθυνση ένα ή δύο το πολύ σωματεία ανά Διεύθυνση Εκπαίδευσης. Π.χ. στον Πειραιά υπάρχουν 7 διδασκαλικοί Σύλλογοι και 2 ΕΛΜΕ (ΠΑΣΚ, ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ και ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ διέσπασαν την ΕΛΜΕ Πειραιά, ιδρύοντας ξεχωριστή ΕΛΜΕ στον Κορυδαλλό, σε ένα δήμο).

Με βάση την πρότασή μας (που θέτουμε σε συζήτηση), οι 138 Σύλλογοι Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης που υπάρχουν σήμερα προτείνεται να ενοποιηθούν σε 78 Συλλόγους και οι 86 ΕΛΜΕ να ενοποιηθούν σε 75.

Β) Οι Περιφερειακοί Διευθυντές Εκπαίδευσης, οι Διευθυντές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και οι Σχολικοί Σύμβουλοι αποτελούν κυβερνητικά, κρατικά στελέχη, με αποστολή την προώθηση της βάρβαρης αντιεκπαιδευτικής πολιτικής.

Επιλέγονται από την εκάστοτε κυβέρνηση με σκοπό να προωθήσουν την πολιτική της, την πολιτική της Ε.Ε. και του κεφαλαίου στην εκπαίδευση. Είναι τα στελέχη που προωθούν την αξιολόγηση, τις συμπύξεις τμημάτων, τις συγχωνεύσεις των σχολείων, τα νέα αναλυτικά προγράμματα, τα ευρωπαϊκά προγράμματα, τα στελέχη που επιβάλλουν πειθαρχικές ποινές, που οδηγούν σε αργία και διαθεσιμότητα εκπαιδευτικούς. **Ο ρόλος τους είναι απαραίτητος για την προώθηση ενός σχολείου που θα λειτουργεί με επιχειρηματικά κριτήρια.** Το

σχολείο αυτό δεν έχει καμιά σχέση με το σχολείο των λαϊκών αναγκών, που οραματίζεται και παλεύει ο λαός μας.

Είναι εξ' αντικειμένου απέναντι στα συμφέροντα των εκπαιδευτικών, απέναντι στα αιτήματα και στους στόχους του συνδικαλιστικού κινήματος στο χώρο των εκπαιδευτικών. Είναι απέναντι στους αγώνες του λαού μας για αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία, για μια παιδεία χωρίς ταξικούς φραγμούς.

Μέχρι τώρα, τα στελέχη αυτά ήταν μέλη των σωματείων. Το γεγονός αυτό, έρχεται σε αντίθεση με τους σκοπούς και την αποστολή ενός σωματείου. Υπονομεύει κατάφορα τον αγωνιστικό προσανατολισμό του, αλλοιώνει το χαρακτήρα του. Δεν μπορεί στο ίδιο σωματείο να είναι μέλος και ο εργαζόμενος και ο εκπρόσωπος του εργοδότη. Και εργοδότης του εκπαιδευτικού είναι το αστικό κράτος, το οποίο εκπροσωπούν τα στελέχη εκπαίδευσης που εκείνο διορίζει.

Άλλωστε πολλά από τα παραπάνω στελέχη, έχουν περάσει στην ίδρυση σωματείων (π.χ. Πανελλήνια Ένωση Σχολικών Συμβούλων).

Έτσι λοιπόν, σύμφωνα με τα καταστατικά των ΕΛΜΕ και των Συλλόγων και επειδή ακριβώς τα στελέχη αυτά αντιστρατεύονται τους σκοπούς και τις επιδιώξεις των σωματείων και των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, καλούμε τα πρωτοβάθμια σωματεία και τα συνέδρια ΔΟΕ και ΟΛΜΕ να αποφασίσουν ότι δεν δέχονται ο Περιφερειακός Διευθυντής, ο Διευθυντής Εκπαίδευσης και ο Σχολικός Σύμβουλος να είναι μέλη των σωματείων και πρέπει να διαγραφούν.

Γ) Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ στερείται, από τις διατάξεις του καταστατικού της δυνατότητας κήρυξης απεργίας (έστω 24ωρης ή 48ωρης). Το γεγονός αυτό, όλη την προηγούμενη τριετία, περίοδο που πάρθηκαν σκληρά αντιλαϊκά μέτρα, λειτούργησε ως εμπόδιο στην οργάνωση της πάλης. Πρέπει να υπάρχει σχετική τροποποίηση του καταστατικού και να δοθεί η δυνατότητα κήρυξης απεργίας **και** από το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, όπως άλλωστε συμβαίνει σε όλες τις Ομοσπονδίες της χώρας σε Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα (και στη ΔΟΕ). Αυτή η ρύθμιση δεν θα αντιστρατεύεται την δυνατότητα που υπάρχει να συγκαλεί το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ τη Γ.Σ. των προέδρων των ΕΛΜΕ και να υποβάλλει προτάσεις για απεργιακές κινητοποιήσεις.

Δ) Οι εκπαιδευτικοί που με οποιαδήποτε σχέση εργασίας δουλεύουν στην εκπαίδευση θα πρέπει να έχουν δικαίωμα εγγραφής στο σωματείο με όλα τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμμετοχή τους σε αυτό. Μέχρι στιγμής υπάρχουν 7 διαφορετικές σχέσεις εργασίας στην εκπαίδευση. Στο μέλλον, είναι πιθανό να προστεθούν και άλλες. Το

συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να βρεθεί έτοιμο να απαντήσει στη ραγδαία ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, να σφυρηλατήσει την ενότητα του κλάδου, ανεξάρτητα από σχέση ή ωράριο εργασίας.

Ε) Σε καμία άλλη ομοσπονδία δεν πραγματοποιούνται τόσες απανωτές αρχαιρεσίες όσες σε ΔΟΕ-ΟΛΜΕ (στα περισσότερα σωματεία πραγματοποιούνται ξεχωριστές αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Δ.Σ.- στις περισσότερες περιπτώσεις κάθε χρόνο - και ξεχωριστές για την ανάδειξη αντιπροσώπων για τα Συνέδρια). Το γεγονός αυτό οδηγεί τα σωματεία σε οικονομική αιμορραγία και τα μετατρέπει κυριολεκτικά σε εκλογικούς μηχανισμούς (δύο αρχαιρεσίες κάθε δύο χρόνια και μία την ενδιάμεση χρονιά). Τα σωματεία σε πολλές περιπτώσεις δεν προλαβαίνουν να ασχοληθούν με τίποτα άλλο, από τη διενέργεια αρχαιρεσιών. Προτείνουμε οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη αντιπροσώπων για τα συνέδρια να γίνονται ενιαία με αυτές για την ανάδειξη νέου ΔΣ, κάθε δύο χρόνια.

ΣΤ) Μέχρι τώρα, τα μέλη των Δ.Σ. σε ΟΛΜΕ και ΔΟΕ δεν έχουν δικαίωμα του εκλέγεσθαι στα πρωτοβάθμια σωματεία τους. Το γεγονός αυτό είναι απαράδεκτο και συμβάλλει σε φαινόμενα παραγοντισμού. Ο εκλεγμένος στην Ομοσπονδία, οφείλει περισσότερο από κάθε άλλον, να θέτει τον εαυτό του στην κρίση των συναδέλφων από το πρωτοβάθμιο σωματείο που προέρχεται. Θεωρούμε επίσης ότι πρέπει να δοθεί καταστατικά η δυνατότητα ο εκλεγμένος στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας να είναι ταυτόχρονα εκλεγμένος και στο Δ.Σ. του πρωτοβάθμιου σωματείου. Αυτό συμβαίνει σε όλες τις Ομοσπονδίες Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (ΠΟΕ – ΟΤΑ, ΟΣΝΙΕ, ΠΝΟ κλπ...), χωρίς κανένα πρόβλημα. Αντίθετα, μπορεί να συμβάλλει στην καλύτερη σύνδεση της Ομοσπονδίας με τη βάση του κλάδου. Τέλος, θεωρούμε ότι πρέπει να παραμείνει η δυνατότητα εκλογής στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας των εκπαιδευτικών που δεν έχουν εκλεγεί σύνεδροι. Και αυτό γιατί μπορεί κάποια παράταξη ή κάποιος σύνεδρος να μην εκλεγεί για μια σειρά συγκυριακούς λόγους (όπως η μείωση του αριθμού των αντιπροσώπων).

Αθήνα, 31 Μαρτίου 2013